

Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht, aflevering 45 2018, nummers 1170 – 1193 dinsdag 27 november 2018

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl
Telefoon 088 361 1020
Citeertitels JnB 2018

De Jurisprudentienieuwsbrief bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes - elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel)rechtsgebied aangeboden. Door in onderstaande inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende

onderwerpen: (Door op het onderwerp te klikken komt u direct bij de uitspraken op het betreffende rechtsgebied.)

Algemeen bestuursrecht.....	3
Handhaving	4
Omgevingsrecht	4
Wabo	4
Natuurbescherming.....	10
Waterwet.....	10
Sociale zekerheid overig.....	11

Disclaimer

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht is een uitgave van het Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak (hierna: LBVr), team bestuursrecht. De nieuwsbrief is met de grootst mogelijke zorg samengesteld. Het LBVr kan de juistheid, volledigheid en actualiteit van de nieuwsbrief echter niet garanderen. Voor zover de nieuwsbrief links bevat naar websites, is het LBVr niet aansprakelijk voor de inhoud daarvan. De inhoud van de nieuwsbrief is uitsluitend bedoeld voor uw eigen gebruik. Ander gebruik, waaronder de commerciële exploitatie van de inhoud van de nieuwsbrief, is niet toegestaan. Er kunnen geen rechten aan de inhoud van de nieuwsbrief worden ontleend. Het gebruik dat wordt gemaakt van de inhoud van de nieuwsbrief komt voor eigen risico. Aansprakelijkheid voor schade, in welke vorm dan ook - direct en / of indirect - ontstaan door dan wel voortvloeiend uit gebruik van de inhoud van de nieuwsbrief, wordt door het LBVr afgewezen.

Bestuursrecht overig	13
Wegenverkeerswet	13
Wet openbaarheid van bestuur	14
Vreemdelingenrecht	14
Regulier	14
Asiel	16
Vreemdelingenbewaring	19

Algemeen bestuursrecht

JnB2018, 1170

MK ABRS, 21-11-2018, 201707266/1/A3

college van burgemeester en wethouders van Rotterdam.

Awb 1:3 lid 1

BESLUIT. I.c. is de vaststelling van de evenementenkalender aan te merken als een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb. Uit artikel 2:24, vierde lid, van de Apv kan worden afgeleid dat jaarlijks een lijst door het college wordt vastgesteld met B- en C-evenementen die in dat jaar plaatsvinden, ook wel de evenementenkalender genoemd. Dit artikel betreft begripsbepalingen. Daaruit noch uit enig ander artikel volgt dat plaatsing van een evenement door het college op deze lijst recht geeft op een door de burgemeester te verlenen evenementenvergunning dan wel aanspraak biedt op enige subsidie van gemeentewege. Omdat de burgemeester een bij hem ingediende aanvraag voor een evenementenvergunning op grond van artikel 2:25, tweede lid, van de Apv buiten behandeling stelt als het evenement waarvoor de vergunning is gevraagd niet op de evenementenkalender is geplaatst, is met de vaststelling van de lijst beoogd een rechtsgevolg tot stand te brengen.

[ECLI:NL:RVS:2018:3822](https://ecli.nl/rvs/2018:3822)

JnB2018, 1171

ABRS, 21-11-2018, 201800097/1/A1

college van burgemeester en wethouders van Doetinchem.

Awb 8:24

VERTEGENWOORDIGING. I.c. heeft het college [persoon E] gemachtigd om ter zitting bij de rechtbank het college te vertegenwoordigen. Reeds daarom bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat [persoon E] niet gemachtigd was om ter zitting bij de rechtbank het college te vertegenwoordigen omdat hij niet in dienst zou zijn van de gemeente.

[ECLI:NL:RVS:2018:3797](https://ecli.nl/rvs/2018:3797)

JnB2018, 1172

ABRS, 21-11-2018, 201800520/1/A1

college van burgemeester en wethouders van Goes.

Awb

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) 2.5 lid 8

PROCESBELANG. Op grond van artikel 2.5, achtste lid, van de Wabo worden de beschikkingen waarbij positief is beslist op de aanvragen met betrekking tot de eerste en tweede fase, als deze in werking zijn getreden, tezamen aangemerkt als één omgevingsvergunning. De omstandigheid dat de omgevingsvergunning tweede fase inmiddels in rechte onaantastbaar is, betekent daarom niet dat [appellant] i.c. geen belang meer heeft bij een beoordeling van de rechtmatigheid van het besluit dat ziet op de omgevingsvergunning eerste fase.

Indien dit besluit onrechtmatig is, kan vergunninghouder ook geen gebruik maken van de omgevingsvergunning tweede fase.

[ECLI:NL:RVS:2018:3791](#)

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Wabo" (JnB2018, 1176).

[Naar inhoudsopgave](#)

Handhaving

JnB2018, 1173

ABRS, 21-11-2018, 201709571/1/A1

college van burgemeester en wethouders van Woerden.

Awb 4:8 lid 1, 5:37 lid 1, 5:39

INVORDERING. HOORPLICHT. Een bestuursorgaan dient de belanghebbende op grond van artikel 4:8, eerste lid, van de Awb voorafgaand aan de dwangsominvordering in de gelegenheid te stellen te worden gehoord. Het horen is niet van belang voor het antwoord op de vraag of het college bevoegd is om tot invordering over te gaan, maar de overtreder kan dit horen gebruiken om bijzondere omstandigheden naar voren te brengen waarvan het bestuursorgaan niet al op de hoogte is of had moeten zijn. Verwijzing naar de uitspraak van de ABRs van 12-09-2018 ([ECLI:NL:RVS:2018:2956](#)) en de conclusie van staatsraad advocaat-generaal mr. P.J. Wattel van 4 april 2018 ([ECLI:NL:RVS:2018:1152](#)).

[ECLI:NL:RVS:2018:3806](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Wabo

JnB2018, 1174

Voorzieningenrechter Rechtbank Gelderland, 12-11-2018 (publ. 16-11-2018), AWB 18/5620

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Aalten, verweerder.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1

Wet natuurbescherming (Nbw)

Regeling geurhinder en veehouderij (Rgv)

WABO. Omgevingsvergunning activiteiten bouwen en milieu voor de uitbreiding en wijziging van een varkensbedrijf. Uit een beproefde methode (Agrostacks) is gebleken dat het project niet meer gevolgen heeft voor de ammoniakdepositie op Natura 2000 gebieden als waarvoor de Nbw-vergunning is verleend. In

zoverre zijn er daarom geen belemmeringen om het project door te laten gaan. Twijfel of project wat betreft geur uiteindelijk mogelijk is. Project voldoet niet aan de nieuwste norm (wijziging Regeling geurhinder en veehouderij) over geur.

[...] Omgevingsvergunning is verleend voor de uitbreiding en wijziging van een varkensbedrijf [voor de activiteiten bouwen van een bouwwerk en het veranderen van een inrichting (milieu)] [...].

[...] Na afloop van de zitting heeft de voorzieningenrechter onmiddellijk uitspraak gedaan en het bestreden besluit bij wijze van ordemaatregel geschorst. Daarbij is uitdrukkelijk overwogen dat nader zal worden gezien of [...] reden bestaat de uitgesproken schorsing ambtshalve op te heffen dan wel te wijzigen. Daarover gaat deze uitspraak.

[...] Vergunninghouder heeft een vergunning op grond van de Nbw. Echter, deze is niet verleend voor exact het bij het bestreden besluit vergunde project. Er wordt nu een ander type luchtwasser gebruikt in biggenstal 3 en deze stal wordt 6,5 meter verplaatst in noordelijke richting. De vraag die partijen verdeeld houdt, is of deze wijziging zodanig is dat deze gevolgen heeft voor de ammoniakdepositie op de Natura 2000 gebieden. Verweerder stelt dat het gewijzigde project in zoverre geen (significante) gevolgen heeft. Zij hebben dat berekend met toepassing van de Aerius calculator. Dit rekenmodel maakt onderdeel uit van de Programmatische aanpak stikstof (de PAS). [...]

De voorzieningenrechter overweegt dat over de rechtmatigheid van de PAS door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State prejudiciële vragen zijn gesteld aan het Hof van Justitie. Deze zijn bij uitspraak van 7 november 2018 beantwoord. Uit dit antwoord maakt de voorzieningenrechter op dat de wijze waarop de PAS in elkaar zit, niet op voorhand juist is. De voorzieningenrechter kan daarom niet op voorhand van de juistheid van de met de Aerius calculator berekende gevolgen van het project voor Natura 2000 gebieden uitgaan.

Verweerder heeft echter ook op basis van het vóór de PAS toegepaste Agrostacks-systeem berekend of de wijzigingen gevolgen hebben voor de ammoniakdepositie op Natura 2000 gebieden. Uit de door verweerder uitgevoerde Agrostacks berekening volgt dat de wijzigingen geen andere gevolgen hebben voor Natura 2000 gebieden dan waarvoor een Nbw-vergunning is verleend. [...]

Conclusie is dat uit een beproefde methode (Agrostacks) is gebleken dat het project niet meer gevolgen heeft voor de ammoniakdepositie op Natura 2000 gebieden als waarvoor de Nbw vergunning is verleend. In zoverre zijn er daarom geen belemmeringen om het project door te laten gaan.

Verder hebben verzoekers gesteld dat zij geuroverlast ondervinden. Bij de verlening van de vergunning is getoetst aan de destijds geldende Regeling geurhinder en veehouderij (Rgv). Verzoekers hebben echter betoogd dat de hierin opgenomen geuremissiefactoren niet juist zijn. Dat betoog is juist. Uit wetenschappelijk onderzoek is gebleken dat het rendement van de luchtwassers minder is, dan waarvan eerder werd uitgegaan. Als gevolg hiervan zijn de geuremissiefactoren in de Rgv aangepast. Echter, deze aanpassing is pas ingegaan op 20 juli 2018. Dat is na het initiële besluit van 18 juli 2017 en na het gewijzigde besluit van 21 december 2017. Deze gewijzigde geuremissiefactoren in de Rgv kunnen bij de beoordeling van het besluit dan ook geen rol spelen. [...]

Echter, als het besluit wegens het slagen van een andere beroepsgrond moet worden vernietigd, worden de nieuwe geuremissiefactoren wel van belang. Dan moet namelijk gekeken worden naar het recht zoals dat op dat moment geldt, dus met de aangepaste Rgv. [...]

Uit het voorgaande volgt dat de voorzieningenrechter ervan overtuigd is dat het project geen gevolgen heeft voor Natura 2000 gebieden. Daarin ligt dus geen grond om het project verder tegen te houden. Wat betreft geur ligt dat anders. Enerzijds heeft verweerder de vergunning verleend met gebruikmaking van de destijds geldende geuremissiefactoren en bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat het besluit op dat punt onjuist is. Anderzijds is niet uit te sluiten dat een van de andere beroepsgronden slaagt en dat het besluit daarom wordt vernietigd. Dan komen de nieuwe geuremissiefactoren wel in beeld. Omdat dat laatste niet is uitgesloten en er ter plaatse al sprake is van een overbelaste situatie wat betreft geur, laat de voorzieningenrechter dat zwaar wegen. Verder is duidelijk dat het project niet aan de nieuwste norm over geur voldoet. Dat betekent dus dat de voorzieningenrechter twijfel heeft of het project wat betreft geur uiteindelijk mogelijk is. [...]

[...] de voorzieningenrechter [zal] de [...] uitgesproken schorsing [...] opheffen met betrekking tot de activiteit bouwen. [...] De schorsing met betrekking tot het gebruiken van de stallen, zal hij handhaven. Dat betekent dat vergunninghouder de stallen niet in gebruik mag nemen. [...]

[ECLI:NL:RBGEL:2018:4873](https://ecli.nl/RBGEL:2018:4873)

JnB2018, 1175

MK ABRS, 21-11-2018, 201705520/1/A1

college van burgemeester en wethouders van Amsterdam.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1 lid 1 aanhef en onder c
Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) 1 lid 1 onder I

WABO. Coffeeshop in kwestie is een kwetsbaar object in de zin van het Besluit externe veiligheid inrichtingen. In het Bevi worden kwetsbare objecten gedefinieerd als gebouwen waarin doorgaans grote aantallen personen gedurende een groot gedeelte van de dag aanwezig zijn. Daarbij geldt als uitgangspunt dat van grote aantallen personen sprake is, wanneer meer dan vijftig personen in een gebouw aanwezig zijn. Omgevingsvergunning is vereist.

[...] heeft [...] een aanvraag ingediend voor onder meer het gebruik van het gebouw op het perceel als horeca/restaurant. In dat gebouw zullen een restaurant en een coffeeshop worden gevestigd. Het college heeft zich [...] op het standpunt gesteld dat het voorgestelde gebruik in overeenstemming is met het ter plaatse geldende bestemmingsplan "Petroleumhaven" zodat daarvoor geen omgevingsvergunning is vereist.[...]

De rechtbank heeft overwogen dat het college er ten onrechte van is uitgegaan dat een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo niet vereist is. Volgens de rechtbank is sprake van een kwetsbaar object in de zin van het Besluit externe veiligheid inrichtingen (hierna: het Bevi), hetgeen ter plaatse op grond van het bestemmingsplan niet is toegestaan. [...]

[...] De rechtbank heeft terecht overwogen dat voor de vraag of sprake is van een kwetsbaar object in de zin van artikel 1.39 van de planregels, gelet op de verwijzing in die bepaling naar het Bevi, bepalend is of sprake is van een kwetsbaar object als bedoeld in het Bevi. Artikel 1.39 van de planregels voorziet in een nadere omschrijving van een kwetsbaar object als bedoeld in het Bevi, in de zin dat daarvan in ieder geval sprake is indien in een object op elk moment meer dan vijftig mensen tegelijkertijd aanwezig zijn (die tevens ten minste acht uur per etmaal aanwezig zijn) en het brutovloeroppervlakte per persoon kleiner of gelijk is aan 30 m². Uit de gekozen formulering ("waaronder in ieder geval wordt begrepen") volgt echter dat deze nadere omschrijving niet limitatief is en dat de definitie uit het Bevi leidend blijft, zodat ook indien niet wordt voldaan aan deze nadere omschrijving, sprake kan zijn van een kwetsbaar object. De rechtbank heeft in dit verband terecht overwogen dat het college, door alleen te beoordelen of is voldaan aan deze nadere omschrijving, zoals uitgewerkt in het beslismodel, een te beperkte toetsingsmaatstaf heeft gehanteerd bij de beantwoording van de vraag of sprake is van een kwetsbaar object als bedoeld in het Bevi en dus van een kwetsbaar object in de zin van artikel 1.39 van de planregels.

In het Bevi worden kwetsbare objecten, voor zover hier van belang, gedefinieerd als gebouwen waarin doorgaans grote aantallen personen gedurende een groot gedeelte van de dag aanwezig zijn. De rechtbank heeft terecht overwogen dat daarbij als uitgangspunt geldt dat van grote aantallen personen sprake is, wanneer meer dan vijftig personen in een gebouw aanwezig zijn (vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 1 april 2015, [ECLI:NL:RVS:2015:1043](#)). Dit betekent dat wanneer doorgaans meer dan vijftig personen gedurende een groot gedeelte van de dag in een gebouw aanwezig zijn, dit gebouw als kwetsbaar object als bedoeld in het Bevi moet worden aangemerkt.

Of in dit geval doorgaans meer dan vijftig personen gedurende een groot gedeelte van de dag in het gebouw aanwezig zullen zijn, moet naar het oordeel van de Afdeling worden beoordeeld aan de hand van de aanvraag en de vraag of die aanvraag strekt tot het vestigen van een als kwetsbaar object aan te merken horecabedrijf op het perceel.

Daarbij heeft de rechtbank terecht overwogen dat zowel de bezoekers als het personeel van de coffeeshop en het restaurant in aanmerking moeten worden genomen. Voorts kan niet uit het Bevi worden afgeleid dat het daarbij steeds om dezelfde personen moet gaan.

[...] De Afdeling is net als de rechtbank van oordeel dat gelet op deze gegevens, uitgaande van een dagelijks bezoekersaantal van 280 en een gemiddelde over de hele dag van 45 bezoekers in het restaurant, waarbij nog geen rekening is gehouden met personeelsleden en de bezoekers van de coffeeshop, de aanvraag strekt tot het vestigen van een kwetsbaar object. Gelet op deze bezoekersaantallen en op de openingstijden voor het restaurant en de coffeeshop, is het naar het oordeel van de Afdeling aannemelijk dat doorgaans grote aantallen personen gedurende een groot gedeelte van de dag ter plaatse aanwezig zijn. [...]

[ECLI:NL:RVS:2018:3754](#)

JnB2018, 1176

MK ABRS, 21-11-2018, 201800520/1/A1

college van burgemeester en wethouders van Goes.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.5 lid 8, 2.12 lid 1 aanhef en onder a
aanhef en onder 3, 2.27 lid 1

Besluit omgevingsrecht (Bor) 6.5 lid 1, lid 3

WABO. Omgevingsvergunning eerste fase voor het in strijd met het bestemmingsplan gebruiken van een perceel voor horeca (restaurant) en verkeer.

Procesbelang. Dat de omgevingsvergunning tweede fase inmiddels in rechte onaantastbaar is, betekent niet dat [appellant] geen belang meer heeft bij een beoordeling van de rechtmatigheid van het besluit dat ziet op de omgevingsvergunning eerste fase. Indien dit besluit onrechtmatig is, kan vergunninghouder ook geen gebruik maken van de omgevingsvergunning tweede fase.

Verklaring van geen bedenkingen. De raad heeft uitdrukkelijk beoogd dat een verklaring van geen bedenkingen geen vereiste is voor omgevingsvergunningen die zien op grote ontwikkelingen. De Afdeling ziet geen aanleiding voor het oordeel dat dat niet zou zijn toegestaan.

Grondslag aanvraag. Hoewel op het aanvraagformulier niet staat dat vergunning wordt gevraagd voor een verblijfsruimte voor 21 tijdelijke werknemers, staat dit wel in de ruimtelijke onderbouwing. De ruimtelijke onderbouwing maakt deel uit van de aanvraag. Vergunninghouder heeft daarom niet alleen het restaurant maar ook de verblijfsruimte aangevraagd. Om die reden heeft het college met het vergunnen van de verblijfsruimte niet de grondslag van de aanvraag verlaten.

[ECLI:NL:RVS:2018:3791](https://eclis.nl/rvs/2018/3791)

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Algemeen bestuursrecht" (JnB2018, 1172).

JnB2018, 1177

MK ABRS, 21-11-2018, 201801918/1/A1

college van burgemeester en wethouders van Bergeijk appellanten.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1 lid 1 aanhef en onder a, c, e, 2.6

Verordening Ruimte 2014 (verordening) 34 lid 1

WABO. Omgevingsvergunning veestal en loods. Bij de beoordeling van de vraag of aan de cumulatienorm in de Verordening wordt voldaan, heeft het college zich aangesloten bij de "Handreiking bij Wet geurhinder en veehouderij". Het college heeft zich op het standpunt kunnen stellen dat bij het nemen van zijn besluit nog onvoldoende aanleiding bestond om bij toepassing van de verordening de geurgehinderdenpercentages en bijbehorende indelingen in het leefklimaat van de Handreiking los te laten. Het college kon daarom in redelijkheid ervoor kiezen om in afwachting van een eventuele herijking van de kwalificering van het leefklimaat nog steeds de Handreiking toe te passen.

Verwijzing naar ABRS 13 september 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:2445](https://eclis.nl/rvs/2017/2445) en 7 december 2016 [ECLI:NL:RVS:2016:3275](https://eclis.nl/rvs/2016/3275).

Voor de uitleg van het begrip "geurgevoelig object" heeft het college kunnen aansluiten bij de systematiek van de Wet geurhinder en veehouderij. In dit geval levert artikel 34, eerste lid, en onder a en onder IV, van de Verordening geen beperking op voor het project en heeft het college in artikel 34, eerste lid, van de Verordening geen grond hoeven zien om de omgevingsvergunning te weigeren.

[ECLI:NL:RVS:2018:3790](#)

JnB2018, 1178

ABRS, 21-11-2018, 201800515/1/A1

college van burgemeester en wethouders van Goirle.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1 lid 1, 2.10

WABO. Afwijzing omgevingsvergunning voor in voortuin geplaatst hekwerk. In dit geval is het hekwerk terecht aangemerkt als erfafscheiding. In het bestemmingsplan is geen definitiebepaling opgenomen ten aanzien van het begrip erfafscheiding. Het hekwerk betreft een bouwwerk, geen gebouw zijnde. Een erfafscheiding behoeft niet te zijn gelegen op een grens tussen twee afzonderlijke erven, maar kan ook dienen om gedeelten van één perceel van elkaar af te scheiden. Verwijzing naar ABRS 13 april 2016, [ECLI:NL:RVS:2016:990](#). Gelet hierop maakt de omstandigheid dat het hekwerk niet op de erfgrans ligt, op zichzelf niet dat geen sprake kan zijn van een erfafscheiding.

[ECLI:NL:RVS:2018:3795](#)

JnB2018, 1179

MK Rechtbank Limburg, 05-11-2018 (publ. 16-11-2018), AWB 17/3507

college van burgemeester en wethouders van Gennep, verweerder.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht 2.1 lid 1 aanhef en onder e

Besluit omgevingsrecht (hierna: Bor) 2.1 lid 1, Bijlage I categorie 11 lid 4 onder k

Activiteitenbesluit milieubeheer 2.1 lid 1 en 2 onder k

WABO-milieu. I.c. is sprake van een vergunningplichtige inrichting als bedoeld in categorie 11, vierde lid, onder k, van Bijlage I van het Bor in verbinding met artikel 2.1, eerste lid, van het Bor. De indirecte hinder, waaronder stofoverlast van verkeer van en naar de inrichting, voor zover nodig, dient te worden gereguleerd door daarover voorschriften in de omgevingsvergunning op te nemen en niet via maatwerkvoorschriften op grond van artikel 2.1, eerste en tweede lid, onder k, juncto artikel 2, vierde lid, van het Activiteitenbesluit. Redengevend daarvoor is dat onder de activiteit 'op- en overslaan van goederen' niet ook het verkeer van en naar de inrichting dient te worden begrepen en dat in het Activiteitenbesluit, behoudens de zorgplichtbepaling en de mogelijkheid maatwerkvoorschriften vast te stellen, niets over indirecte hinder is geregeld. Daarbij komt dat het verkeer van en naar de inrichting in dit geval ook niet zozeer verband houdt met de activiteit die onder het

Activiteitenbesluit valt, maar veeleer met de (vergunningplichtige) winning van zand en grind binnen de inrichting.

[ECLI:NL:RBLIM:2018:10410](#)

Overige jurisprudentie Wabo-milieu:

- MK ABRS, 21-11-2018, 201800568/1/A1 ([ECLI:NL:RVS:2018:3815](#));
- MK ABRS, 21-11-2018, 201801918/1/A1 ([ECLI:NL:RVS:2018:3790](#));
- Voorzieningenrechter rechtbank Gelderland, 12-11-2018 (publ. 16-11-2018) ([ECLI:NL:RBGEL:2018:4873](#));
- MK Rechtbank Oost-Brabant, 09-11-2018 (publ. 20-11-2018), SHE 18/1073 T ([ECLI:NL:RBOBR:2018:5456](#));
- Rechtbank Gelderland, 06-11-2018 (publ. 16-11-2018), AWB 18/3031 ([ECLI:NL:RBGEL:2018:4765](#)).

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

JnB2018, 1180

Voorzieningenrechter Rechtbank Den Haag, 22-11-2018, SGR 18/7171 en 18/7339

college van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, verweerder.

Wet natuurbescherming (Wnb) 1.1 lid 1, 3.1 lid 1, 3.3 lid 2, 3.3 lid 4, 3.12

Verordening uitvoering Wet Natuurbescherming Zuid-Holland (Verordening)

NATUURBESCHERMING. Goedkeuring "Faunabeheerplan knobbelzwaan Zuid-Holland 2018-2024". In het faunabeheerplan zijn de voorwaarden neergelegd waaronder van de verleende vrijstelling als bedoeld in artikel 3.3, tweede lid, van de Wnb gebruik kan worden gemaakt. Zonder goedkeuring van het faunabeheerplan is het niet mogelijk om van de verleende vrijstelling gebruik te maken en daadwerkelijk tot afschot van knobbelzwanen over te gaan. Derhalve heeft het besluit tot goedkeuring rechtsgevolg waartegen een rechtsmiddel openstaat.

Er bestaat voldoende sterke twijfel aan de rechtmatigheid van het primaire besluit. Schorst het primaire besluit tot zes weken na de beslissing op bezwaar.

[ECLI:NL:RBDHA:2018:13809](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Waterwet

Jurisprudentie Waterwet:

- Rechtbank Gelderland, 19-10-2018 (publ. 16-11-2018), AWB 17/4615 ([ECLI:NL:RBGEL:2018:4515](#)).

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

JnB2018, 1181

MK CRvB, 14-11-2018 (publ. 22-11-2018), 17/1881 WMO15, 17/1882 WMO15
college van burgemeester en wethouders van Drechterland.

Wmo 2015 1.1.1., 2.2.2

WMO 2015. MANTELZORGER. Uit onderhavige artikelen en de aangehaalde bedoeling van de wetgever blijkt, daargelaten of de door appellant verzochte hulp een maatwerkvoorziening kan zijn, dat mantelzorgers die hulp verlenen aan personen die Wlz-zorg ontvangen, zoals appellant, op grond van de Wmo 2015 geen aanspraak kunnen maken op mantelzorgondersteuning zoals appellant deze heeft aangevraagd.

[ECLI:NL:CRVB:2018:3677](#)

JnB2018, 1182

Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 19-11-2018, BRE 17/6897 WMO15

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Tilburg, verweerder.

Wmo 2015 2.3.5

WMO 2015. PTSS-HULPHOND. Afwijzing aanvraag van eiser voor vergoeding voor de kosten van een PTSS-hulphond. De rechtbank stelt vast dat de CRvB op 12 september 2018 uitspraak heeft gedaan in een vergelijkbare kwestie ([ECLI:NL:CRVB:2018:2785](#)). Uit deze uitspraak blijkt dat wanneer de toegevoegde waarde van een PTSS-hulphond - voor zover die zou zijn gelegen in het wegnemen van beperkingen in de zelfredzaamheid en participatie - onvoldoende is gebleken, dit voor het college een toereikende grondslag kan vormen voor het niet toekennen van de gevraagde maatwerkvoorziening. Weliswaar zijn door eiser in beroep samenvattingen van twee onderzoeken overgelegd, maar deze zijn te algemeen geformuleerd en bovendien voornamelijk gebaseerd op de ervaringen van mensen met een PTSS-hulphond. In het eerste onderzoek was er geen controlegroep aanwezig en in het tweede onderzoek is weliswaar een vergelijking gemaakt met een groep zonder hond op de wachtlijst, maar niet met een groep met een 'gewone' hond. Naar het oordeel van de rechtbank zijn de conclusies van deze onderzoeken dan ook niet afdoende voor de onderbouwing van de toegevoegde waarde van een PTSS-hulphond. De rechtbank sluit zich dan ook aan bij de voornoemde uitspraak van de CRvB en ziet geen aanleiding om hierover thans anders te oordelen, temeer omdat de betreffende kwestie grote overeenkomsten vertoont met het onderhavige geschil en eiser geen andere, individuele gronden heeft aangevoerd die aanleiding geven om van dit standpunt af te wijken.

[ECLI:NL:RBZWB:2018:6484](#)

JnB2018, 1183

MK CRvB, 14-11-2018, (publ. 20-11-2018), 17/7575 WLZ

CIZ

WET LANGDURIGE ZORG. Gelet op de bevindingen van de medisch adviseur heeft CIZ zich in het bestreden besluit terecht op het standpunt gesteld dat het zorgprofiel VV Beschermd wonen met intensieve dementiezorg het best passende profiel voor betrokkene was. Het is een profiel dat is gericht op verzekerden die vanwege ernstige dementiële problematiek behoefte hebben aan intensieve begeleiding en intensieve verzorging. Er is continue hulp, toezicht en sturing nodig. Bij ADL wordt op alle aspecten hulp of overname van zorg geboden. Als gevolg van de kwetsbare gezondheid is volgens dit zorgprofiel verder verpleegkundige aandacht noodzakelijk, onder andere voor het voorkomen van doorligwonden en infecties. CIZ heeft verder voldoende gemotiveerd dat en waarom het zorgprofiel VV Beschermd wonen met zeer intensieve zorg, vanwege specifieke aandoeningen, met de nadruk op verzorging / verpleging niet het voor betrokkene best passende profiel was. Bij betrokkene is niet gebleken dat zij behoefte had aan veel (gespecialiseerde) verpleegkundige aandacht omdat zij op vaste momenten verpleegkundige zorg ontving die passend is bij het VV Beschermd wonen met intensieve dementiezorg. Ten slotte hebben appellanten niet met concrete feiten en omstandigheden onderbouwd aannemelijk gemaakt dat de met zorgprofiel Beschermd wonen met intensieve dementiezorg geïndiceerde zorg naar omvang onvoldoende voor betrokkene was.

Ten overvloede overweegt de Raad nog dat ter zitting is besproken dat het persoonsgebonden budget (pgb) dat is verstrekt ter verzilvering van de gestelde indicatie volgens appellanten onvoldoende was om de benodigde zorg aan betrokkene te leveren, omdat sprake was van voortdurende aanwezigheid van zorgverleners. Zoals ook ter zitting is besproken volgt uit het wettelijk systeem dat indien betrokkene ervoor kiest om zelf met een pgb zorg in te kopen, geen pgb kan worden verleend voor permanent toezicht of 24 uur per dag zorg in de nabijheid (vergelijk de uitspraken van 11 april 2018, [ECLI:NL:CRVB:2018:1050](#), en 25 april 2018, [ECLI:NL:CRVB:2018:1228](#)). [ECLI:NL:CRVB:2018:3620](#)

JnB2018, 1184

MK Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 05-11-2018 (publ. 21-11-2018), BRE 17/7293 JW

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hulst, verweerder.
Jeugdwet 2.3

JEUGDWET. AFWIJZING PGB VOOR BEGELEIDING DOOR OUDERS. I.c. is het bestreden besluit niet zorgvuldig tot stand gekomen en onvoldoende gemotiveerd. Het college zal alsnog (door een deskundige) nader onderzoek moeten doen naar de aard en omvang van de voor eiser benodigde hulp en naar de vraag of eisers ouders die zorg kunnen leveren/of de door hen geleverde

zorg, gelet op zijn behoefte, passend is dan wel zorg door een professional aangewezen is.

Het college heeft eisers aanvraag voor een pgb voor begeleiding door zijn ouders afgewezen en aan hem individuele thuisbegeleiding door een professionele aanbieder aangeboden.

Rechtbank: Naar het oordeel van de rechtbank voldoen de rapportages van [naam deskundige] dan wel het onderzoek van het college, niet aan de daaraan te stellen eisen, gelet op de rechtspraak van de Centrale Raad van Beroep (zie de uitspraak van 1 mei 2017, [ECLI:NL:CRVB:2017:1477](#)). Onvoldoende is in kaart gebracht welke problemen eiser precies ondervindt van zijn stoornis(sen). [naam deskundige] heeft in haar adviesrapportage wel bepaalde problemen benoemd, maar zij heeft onvoldoende (concreet) inzichtelijk gemaakt welke stoornissen en samenhangende problemen eiser precies heeft. Daarnaast mist de rechtbank de concrete vaststelling van de aard en omvang van de benodigde hulp. Verder is de rechtbank van oordeel dat [naam deskundige] in dit concrete geval de specifieke deskundigheid mist om te beoordelen of en te concluderen dat de hulp die eisers ouders hem bieden niet (meer) passend is. De rechtbank acht daarvoor een deskundige/specialist op het gebied van autisme meer aangewezen. Hieruit volgt dat het college niet heeft voldaan aan zijn verplichting zich ervan te vergewissen dat het door [naam deskundige] uitgebrachte advies zorgvuldig tot stand is gekomen. Bovendien heeft het college in de bezwaarfase ten onrechte nagelaten informatie in te winnen bij Van Waterschoot, hoewel dit bureau (een GGZ-instelling die onder meer hulp biedt gericht op onderzoek en behandeling van leer-, ontwikkelings-, gedrags- en psychiatrische stoornissen bij kinderen en jeugdigen) sinds maart 2017 op intervalbasis betrokken is bij eisers begeleiding.

Uit het voorgaande volgt dat het bestreden besluit niet zorgvuldig tot stand is gekomen en onvoldoende is gemotiveerd. Het bestreden besluit is genomen in strijd met de artikelen 3:2, 3:9, 3:46 en 7:12 van de Awb. De rechtbank zal het bestreden besluit daarom vernietigen. Het college zal alsnog (door een deskundige) nader onderzoek moeten doen naar de aard en omvang van de voor eiser benodigde hulp en naar de vraag of eisers ouders die zorg kunnen leveren/of de door hen geleverde zorg, gelet op zijn behoefte, passend is dan wel zorg door een professional aangewezen is.

[ECLI:NL:RBZWB:2018:6449](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

Wegenverkeerswet

JnB2018, 1185

MK Rechtbank Amsterdam, 13-11-2018 (publ. 16-11-2018), AMS 18/124

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam.

Protocol bij het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden 1

Wegenverkeerswet 1994 2 lid 2 onder a, 18

Besluit administratieve bepalingen inzake het wegverkeer 21, 25

Wet milieubeheer 4.17

WEGENVERKEERSWET 1994. Verweerder mocht voor de gehele bebouwde kom in Amsterdam met een verkeersbesluit een milieuzone voor brom- en snorfietsen instellen om de luchtkwaliteit te verbeteren en om de schadelijke gevolgen voor de gezondheid van (andere) verkeersdeelnemers te voorkomen. Verweerder heeft voldoende gewaarborgd dat bromfietseigenaren niet onevenredig door het verkeersbesluit worden getroffen. Artikel 1 van het eerste Protocol bij het EVRM verzet zich niet tegen het instellen van de milieuzone zoals met het verkeersbesluit is geschied.

[ECLI:NL:RBAMS:2018:8175](https://ecli.nl/RBAMS:2018:8175)

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet openbaarheid van bestuur

JnB2018, 1186

MK ABRS, 21-11-2018, 201700981/1/A3

korpschef van politie.

Wet openbaarheid van bestuur (Wob) 3, 10, 11

Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) 35, 36

Wet politiegegevens (Wpg) 1

WET OPENBAARHEID VAN BESTUUR. Gedeeltelijke weigering openbaarmaking onderdelen onderzoeksdossier. In dit geval mocht de korpschef afzien van een beoordeling per document over openbaarmaking ervan. De korpschef mocht zich op het gemotiveerde standpunt stellen dat hij openbaarmaking van het onderzoeksdossier op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e en onder g van de Wob in redelijkheid heeft kunnen weigeren. Gelet op de aard van het onderzoek, namelijk een disciplinair onderzoek naar een bepaalde persoon en gelet op het feit dat alle documenten in dat kader onder dezelfde categorie vallen, bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat de korpschef zijn motivering niet voor het gehele onderzoeksdossier heeft mogen laten gelden.

[ECLI:NL:RVS:2018:3788](https://ecli.nl/RVS:2018:3788)

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Regulier

JnB2018, 1187

MK ABRS, 19-11-2018, 201701690/1/V1

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Richtlijn 2011/98/EU 1, 2, 3, 10

Awb 6:19, 6:24

Vw 2000 2c

Vb 2000 1.9

VV 2000 1.11

REGULIER. De procedure om als referent erkend te worden is niet in strijd met Richtlijn 2011/98/EU en het geheven legesbedrag doet geen afbreuk aan het doel van de richtlijn en aan het nuttig effect daarvan. Het geheven legesbedrag van € 5.116,00 is niet onrechtmatig.

Het doel van Richtlijn 2011/98/EU is hoofdzakelijk dat de lidstaten een enkele aanvraagprocedure tot stand brengen voor het verstrekken van een gvva. Daarnaast voorziet de richtlijn in het tot stand brengen van een gemeenschappelijk pakket rechten voor legaal in een lidstaat verblijvende werknemers uit derde landen. De richtlijn gaat over aanvragen van werknemers uit derde landen in het algemeen. Niet in geschil is dat de in de richtlijn voorziene enkele aanvraagprocedure in de wet is geïmplementeerd. Arbeidsmigranten kunnen met een gvva Nederland inreizen zonder dat hun werkgever erkend referent is. Voor de toelating van kennismigranten op grond van de Nederlandse kennismigrantenregeling heeft Nederland het erkend referentschap verplicht gesteld. De richtlijn staat hieraan echter niet in de weg. Het gebruik maken van de kennismigrantenregeling is facultatief. Uit de geschiedenis van de totstandkoming van de Wet modern migratiebeleid, waarin het erkend referentschap is geïntroduceerd, volgt immers dat het in dienst nemen van vreemdelingen als kennismigrant de keuze van de werkgever is, waarbij hij het voordeel van de snelle toelatingsprocedure, waartoe hij als erkend referent toegang heeft, zal afwegen tegen de eenmalige lasten van de erkenningsprocedure (Kamerstukken I 2009-2010, 32052, D p. 7-8). Als de werkgever ervoor kiest zich niet als erkend referent te laten registreren, kan hij niettemin werknemers uit derde landen in dienst nemen door middel van de gvva. De procedure om als referent erkend te worden is dan ook niet in strijd met Richtlijn 2011/98/EU en het geheven legesbedrag doet geen afbreuk aan het doel van de richtlijn en aan het nuttig effect daarvan.

Het legesbedrag dat [appellante] heeft moeten betalen voor behandeling van haar aanvraag om erkenning als referent is verder niet onevenredig. Om de aanvraag te kunnen behandelen moet de staatssecretaris informatie opvragen bij de Kamer van Koophandel, een openbare orde check doen, de solvabiliteit van de werkgever beoordelen, nagaan of boetes aan de werkgever zijn opgelegd en - bij jonge bedrijven - advies vragen bij de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland. Vervolgens moet hij beoordelen of de werkgever aan de voorwaarden voor erkenning voldoet. De hoogte van het legesbedrag is aldus gebaseerd op de feitelijke diensten die voor de verwerking van de aanvraag en de erkenning als referent worden geleverd. Daarnaast is het legesbedrag een eenmalige investering die een economisch doel dient en leidt tot kostenbesparing. Als erkend referent kan de werkgever immers voor onbepaalde tijd via een snelle toelatingsprocedure kennismigranten, maar ook andere werknemers uit derde landen in dienst nemen. Gelet hierop is het geheven legesbedrag niet onrechtmatig.

[ECLI:NL:RVS:2018:3764](https://eur-lex.europa.eu/eli/nl/rvs/2018/3764)

JnB2018, 1188

MK ABRS, 19-11-2018, 201801628/1/V1

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

VV 2000 3.20b lid 1

REGULIER. Verblijf als zelfstandige met een innovatieve startende onderneming. Daargelaten of Nederland hoofdstuk 10 van de CETA [Brede Economische en Handelsovereenkomst tussen Canada, enerzijds, en de Europese Unie en haar lidstaten, anderzijds] ook voorlopig moet toepassen omdat de Europese Unie dat doet en daargelaten dat de vreemdeling niet heeft gestaafd dat zij onder de werking van hoofdstuk 10 of een andere bepaling van de CETA valt, kan ingevolge artikel 30.6, eerste lid, van de CETA geen rechtstreeks beroep op dat verdrag worden gedaan in de interne rechtsorde van Nederland.

[ECLI:NL:RVS:2018:3769](https://ecli.nl/RVS:2018:3769)

[Naar inhoudsopgave](#)

Asiel

JnB2018, 1189

MK ABRS, 21-11-2018, 201701423/1/V2

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

EVRM 3

Vlv 1

Richtlijn 2011/95/EU 6, 10, 19

Vw 2000 29 lid 1 a b

VV 2000 3.37a, 3.37

ASIEL. Westerse levensstijl is op zichzelf geen godsdienstige of politieke overtuiging. Vrouwen kunnen wel in aanmerking komen voor asiel als zij aannemelijk maken dat hun westerse levensstijl voortkomt uit een godsdienstige of politieke overtuiging. Als dat niet het geval is, mag van een vreemdeling worden verwacht dat zij zich aanpast aan de in het land van herkomst geldende normen en waarden. Bij uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen kenmerken is niet uitgesloten dat toch een vervolgingsgrond wordt toegedicht.

Deze uitspraak gaat over de vraag of vrouwen die in Nederland een westerse levensstijl hebben ontwikkeld door het Vluchtelingenverdrag, het EVRM en de Europese asielrichtlijnen worden beschermd.

Volgens de Afdeling is het feit dat een vrouwelijke vreemdeling in Nederland gebruik maakt van de rechten en vrijheden die zij hier heeft door zich op een bepaalde manier te gedragen op zichzelf geen godsdienstige of politieke overtuiging die door het vluchtelingenrecht wordt beschermd. Dat kan namelijk ook gebeuren doordat vrouwen gewoon gewend raken aan het verblijf hier in Nederland, zelfs als zij geen

verblijfsvergunning hebben. Ook zijn vrouwen met een in Nederland ontwikkelde westerse levensstijl geen specifieke sociale groep waarvan alle leden beschermd moeten worden. Dat vrouwen in Nederland in meer vrijheid kunnen leven dan in landen van herkomst is geen reden hun een asielvergunning te verlenen. Daarvoor is het vluchtelingenrecht niet bedoeld. In grote delen van de wereld kijkt men immers anders aan tegen vrouwenrechten en de vraag of vrouwen gelijkwaardig zijn aan mannen. Volgens de Afdeling kunnen vrouwen wél in aanmerking komen voor een asielvergunning als zij aannemelijk maken dat aan hun westerse levensstijl een godsdienstige of politieke overtuiging ten grondslag ligt. Die gronden worden in het Vluchtelingenverdrag en de Europese asielrichtlijn genoemd als redenen waarom iemand vervolgd kan worden en waarom iemand beschermd moet worden. Een vreemdeling moet aannemelijk maken dat zij zo'n overtuiging heeft. Daarna moet de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid - degene die namens de regering asielaanvragen onderzoekt en beoordeelt - de verklaringen van een vreemdeling bij een asielaanvraag goed onderzoeken. Als blijkt dat een vreemdeling alleen een westerse levensstijl heeft, zonder een godsdienstige of een politieke overtuiging, dan mag volgens de Afdeling van die vreemdeling worden verwacht dat zij terugkeert naar het land van herkomst. Daar moet die vreemdeling zich aanpassen aan de daar voor haar geldende normen en waarden, net zoals die vreemdeling zich eerder heeft aangepast aan Nederland. Als die vreemdeling zich volledig aanpast, dan zal zij in het land van herkomst ook niet worden gezien als iemand die zich niet aan de plaatselijke wetten houdt, een ander geloof heeft aangenomen, opeens een afwijkende politieke overtuiging heeft of deel uitmaakt van een groep met afwijkende gebruiken. Er zal haar kortom geen vervolgingsgrond worden toegedicht. In dat geval loopt zij ook geen risico op onmenselijke behandeling. Maar er zijn volgens de Afdeling ook situaties denkbaar waarin een vreemdeling zich na terugkeer niet volledig kan aanpassen. Er zijn dan uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen kenmerken, die een vreemdeling ook niet duurzaam kan verbergen. Volgens de Afdeling is niet uitgesloten dat een vreemdeling om die kenmerken toch een vervolgingsgrond wordt toegedicht. Maar een vreemdeling kan dat niet alleen aanvoeren, zij moet dat aannemelijk maken. Zij moet aannemelijk maken dat zij die kenmerken heeft en dat haar om die reden een vervolgingsgrond zal worden toegedicht (bijvoorbeeld een afwijkende geloofsovertuiging). De staatssecretaris moet zo'n claim van een vreemdeling dan onderzoeken en beoordelen. Hij moet beoordelen of aanpassing echt niet mogelijk is, en wat er gebeurt als een vreemdeling toch terug moet keren en zij zich bij terugkeer niet - volledig - kan aanpassen. Volgens de Afdeling hoeft over de vragen die in deze uitspraak worden behandeld geen advies te worden gevraagd aan het Europese Hof van Justitie dat uitleg geeft over Europese wetgeving. Bij de Afdeling zijn andere zaken aanhangig waarin dezelfde vragen spelen als in deze zaak. Daarom heeft de Afdeling in deze uitspraak een uitgebreidere, algemene motivering opgenomen. Die kan ook worden toegepast in andere zaken. In veel gevallen zal met een verwijzing naar deze uitspraak worden beslist, al dan niet met toepassing van artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000. Dat kan omdat na deze uitspraak in die andere zaken geen vragen meer spelen die in het belang van de rechtseenheid, de

rechtsontwikkeling en rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven. Deze uitspraak bevat die beantwoording al.

[ECLI:NL:RVS:2018:3735](https://eur-lex.europa.eu/eli/nl/rvs/2018/3735)

Bij deze uitspraak heeft de Afdeling een [persbericht](#) uitgebracht.

JnB2018, 1190

MK ABRS, 19-11-2018, 201806527/1/V3

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 1, 30a lid 1 a

Richtlijn 2011/95/EU 2 a

ASIEL. Letland heeft door de vreemdeling aan te merken als "non-citizen" hem noch als vluchteling noch als persoon die subsidiairebescherming verdient, erkend. Hieruit volgt dat hij in Letland geen internationale bescherming geniet als bedoeld in artikel 30a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000. De gevraagde verblijfsvergunning kon daarom niet krachtens dat artikel niet-ontvankelijk worden verklaard.

De rechtbank heeft ten onrechte de omstandigheid dat de vreemdeling over een Lets vreemdelingenpaspoort beschikt en toegang heeft tot Letland doorslaggevend geacht voor de vraag of hij daar internationale bescherming geniet. Artikel 1 van de Vw 2000 verwijst voor de definitie van internationale bescherming als bedoeld in artikel 30a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 naar artikel 2, onder a, van de Kwalificatierichtlijn (PB 2011 L 337). Volgens het laatstgenoemde artikellid en de subleden e en g omvat internationale bescherming de vluchtelingenstatus en de subsidiairebeschermingsstatus. Daarvan is sprake indien een lidstaat een onderdaan van een derde land of een staatloze als vluchteling heeft erkend, of een subsidiairebeschermingsstatus heeft toegekend. Letland heeft door de vreemdeling aan te merken als "non-citizen" hem noch als vluchteling noch als persoon die subsidiairebescherming verdient, erkend. Hieruit volgt dat hij in Letland geen internationale bescherming geniet als bedoeld in artikel 30a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000. De rechtbank heeft daarom ten onrechte overwogen dat de staatssecretaris de gevraagde verblijfsvergunning terecht krachtens dat artikel niet-ontvankelijk heeft verklaard.

[ECLI:NL:RVS:2018:3766](https://eur-lex.europa.eu/eli/nl/rvs/2018/3766)

JnB2018, 1191

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam, 18-10-2018 (publ. 22-11-2018), NL18.9562

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 29 lid 1 a b

ASIEL. Turkije. Hoewel uit de overlegde stukken niet volgt dat het lidmaatschap van de HDP op zichzelf al voldoende is om vluchtelingenschap of de vrees van artikel 3 van het EVRM aan te nemen, blijkt uit de stukken wel dat "civil service" (Europese Commissie) "opposition politicians (primarily of the pro-

Kurdish HDP), activists and other critical of the government” (USDOS) en “personen mit möglichen Verbindungen zur PKK die sich kritisch uiten over de regering”(Schweizerische Flüchtlingshilfe) gevaar lopen. Het beroep is gegrond. De rechtbank zal het bestreden besluit vernietigen wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht. [ECLI:NL:RBDHA:2018:13785](https://ecli.nl/RBDHA:2018:13785)

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenbewaring

JnB2018, 1192

MK ABRS, 19-11-2018, 201801825/1/V3

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vb 2000 5.3

VREEMDELINGENBEWARING. Geen rechtsgeldig verlengingsbesluit omdat niet is ondertekend. Omdat het gaat om vrijheidsontneming is dit een ernstig gebrek. Voor een afweging van de met de bewaring gediende belangen in relatie tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen is in het onderhavige geval dan ook geen ruimte.

Het zich in het dossier bevindende verlengingsbesluit van 8 februari 2018 is niet ondertekend. Desgevraagd heeft de staatssecretaris laten weten dat de normale procedure zo is dat de regievoerder verlengingsbesluiten fysiek ondertekent en dat de vreemdeling een afschrift hiervan uitgereikt krijgt, waarbij hij tekent voor ontvangst. Verder heeft hij te kennen gegeven dat in dit geval in de administratie van de Dienst Terugkeer en Vertrek geen ondertekend exemplaar van het verlengingsbesluit is aangetroffen en dat blijkens het uitreikingsblad de vreemdeling niet wenste te tekenen voor ontvangst.

Gelet op wat hiervoor is overwogen, moet ervan worden uitgegaan dat er geen rechtsgeldig verlengingsbesluit tot stand is gekomen, omdat de staatssecretaris geen ondertekend exemplaar heeft overgelegd. De omstandigheden dat het verlengingsbesluit in lijn ligt met de voorgeschiedenis en dat de naam van de regievoerder die het verlengingsbesluit heeft opgesteld en die daartoe bevoegd is, is vermeld in het verlengingsbesluit, in verslagen van de gevoerde vertrekgesprekken en in de voortgangsrapportage, leiden, anders dan de rechtbank heeft overwogen, daarom niet tot een ander oordeel.

In het Vb 2000 worden geen gevolgen verbonden aan het niet-nakomen van de verplichting uit artikel 5.3 van het Vb 2000. Anders dan in de zaken die hebben geleid tot de uitspraken van de Afdeling van 28 november 2014 [[ECLI:NL:RVS:2014:4512](https://ecli.nl/RVS:2014:4512)] en 12 juli 2018 [[ECLI:NL:RVS:2018:2278](https://ecli.nl/RVS:2018:2278)] is niet op een later moment alsnog een rechtsgeldige maatregel tot stand gekomen. De vreemdeling is dus zonder titel in verlengde bewaring gesteld. Omdat het gaat om vrijheidsontneming is dit een ernstig gebrek. Voor een afweging van de met de bewaring gediende belangen in relatie tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen, zoals in die uitspraken is

toegepast, is in het onderhavige geval dan ook geen ruimte. In zoverre komt de Afdeling terug van haar eerdere jurisprudentie ter zake (onder meer de uitspraak van 6 oktober 2004, [ECLI:NL:RVS:2004:AR4242](https://eur-lex.europa.eu/uri/LEXIS/smart?uri=doc%3A%2Fnl%2Fnl%2FRVS%2F2004%2FAR4242)). Dit betekent dat de verlengingsmaatregel van aanvang af onrechtmatig is.

[ECLI:NL:RVS:2018:3767](https://eur-lex.europa.eu/uri/LEXIS/smart?uri=doc%3A%2Fnl%2Fnl%2FRVS%2F2018%2F3767)

JnB2018, 1193

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Rotterdam, 06-11-2018 (publ. 22-11-2018), NL18.19199

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 59 lid 1

Verordening (EU) Nr. 604/2013 28 lid 3, 27 lid 3

VREEMDELINGENBEWARING. Dublinclaimant. Ingevolge artikel 28, derde lid, van de Dublinverordening is de maximumtermijn voor inbewaringstelling zes weken vanaf de datum van acceptatie van de Dublinclaim dan wel vanaf het moment dat er niet langer opschortende werking is op grond van artikel 27, derde lid, van de Dublinverordening. Artikel 27, derde lid, bepaalt dat lidstaten één van de alternatieven genoemd in dit lid in hun nationale recht moeten regelen. Dit is echter niet het geval. Daarmee ontbreekt de wettelijke grondslag voor opschorting. Termijn van zes weken is daarmee beginnen te lopen vanaf acceptatie Dublinclaim.

[ECLI:NL:RBDHA:2018:13834](https://eur-lex.europa.eu/uri/LEXIS/smart?uri=doc%3A%2Fnl%2Fnl%2FRBDHA%2F2018%2F13834)

[Naar inhoudsopgave](#)